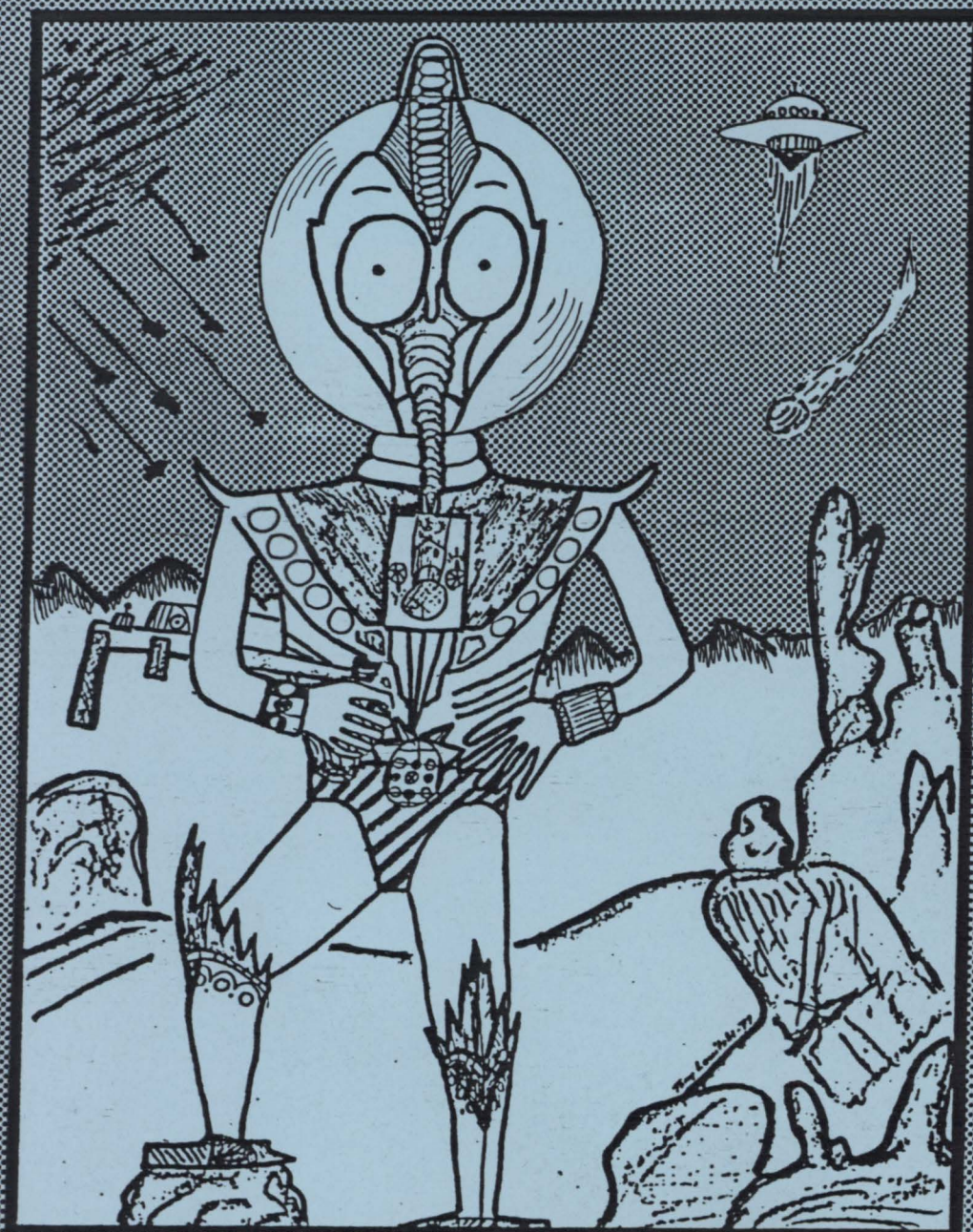

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

DATUM: 1980*01*25

NR 1/80

UR INNEHÅLLET:

- * LEDARE
- * USA GÖMMER UFONAUTER?
- * UFO-DETEKTOR
- * MERA OM BARN-SKELETTET
- * MOONRAKER
- * MYSTISK CYLINDER I MEDELHAVET
- * KLIPPT&SKURET

OMSLAGSBILDEN:

Hur ser en EXTRATERRESTRIER, eller mera populärt kallat UFONAUT, ut? Tja, det finns ju de som säger sig ha mött dessa. Man har väl försökt att göra sig en bild av dem genom att föra samman alla gemensamma drag.

Då har man fått en viss uppfattning om utseendet.

Denna bild har inte tagit hänsyn till detta, utan den får mera ses som en science fiction illustration. Men vem vet?

Tecknare:
TONY OVE LEWITZKI

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

LEDARE

Viktigt, läs detta först!

GOTT NYTT ÅR 1980 på er, alla UFO-fans! Jag hoppas att ni vid det här laget har fått VÅRPROGRAMMET-1980. Ni ser att vi har många fler aktiviteter än i höstas, och jag hoppas att många fler av er har möjligheter att ställa upp. Obs! Sätt upp programmet på ett bra ställe hemma hos er, eller notera i almanackan, så att ni inte glömmer bort att komma på träffarna.

ÅRSMÖTET kommer vi att hålla på BIBLIOTEKETS HÖRSAL den 6 feb 1980, kl 19,00 och vi har ett intressant program, så tag med era vänner och bekanta, se vidare medföljande affisch. Affischen kan ni ju sätta upp på er skola, arbetsplats eller på något annat ställe, om det inte redan finns en uppsatt där. Glöm inte bort att propagera för våran UFO-utställning på biblioteket. Den hålls öppen under tiden 800128-800209.

Som ni kanske märkt, så har SVÄVAREN en del långa omfattande artiklar. Hoppas att ni tycker de är intressanta och spännande samt att ni orkar läsa dem. Vi vill nämligen gärna ge er mera "kött på benen" än de korta tidningstexterna gör, vilka man får serverade i dagspressen. Skriv gärna till oss om ni har synpunkter på innehållet och framför allt om ni har egna intressanta händelser, som ni har upplevt eller läst om. Stort jobb läggs ned från redaktionens sida på denna tidning, det förstår ni säkert. Från insamlandet av data, bearbetning av artiklar, översättning, skrivning och renskrivning, tryckning och hophäftning, samt slutligen distribution fordrar stora insatser från redaktionens sida. Då förstår ni säkert att vi vill göra en toppen tidning som alla väntar på och läser med spänning, det är våra ambitioner i alla fall. Därför är det mycket viktigt att ni talar om för oss om ni inte vill ha med vissa saker och om ni vill ha med annat istället. Vi får hjälpas åt, VI BEHÖVER ER HJÄLP!

I framtida SVÄVAREN kommer vi att ha en artikelserie om de mest kända UFO-fallen typ NÄRKONTAKT AV 3:E GRADEN. Och dessa kommer vi att presentera mycket utförligt. Vi i redaktionen tror att det finns ett stort intresse för detta, inte minst av nytillkomna medlemmar och läsare. Nämnas kan också, att vi har

fått en egen SF-avdelning (SF=Science Fiction) i tidningen. Björn Karlsson samt Jörgen Stenkvist står för SF-delen. Bra grabbar!

Har ni märkt att planeten VENUS syns mycket bra nu. Den står ca 15-20° över horisonten SSV omkring kl 17,00 och syns redan tidigare på dagen. Passa på att observera den nu när den är så ljusstark. Även Jupiter, Mars och Saturnus går bra att observera nu, förutsatt att det är klart väder förståss. Det är vi ju inte precis bortskämda med.

En intressant nyhet har jag att berätta. Vi har planer att starta en RAKET-SEKTION inom UFO-CENTER KARLSKOGA. Det har nämligen visat sig, att några av medlemmarna är mycket intresserade av igångkörandet av en sådan sektion inom föreningen. Samarbete med KRK (Karlskoga Radio-Klubb) har varit på förslag när detta diskuterades härom dagen. Man tänker sig att bygga och skjuta opp raketer utrustade med en liten radiosändare för att lättare kunna spåra nedslagsplatsen. Och då hoppas man på KRK's medverkan på det radiotekniska området. Förutsatt att det finns intresserade inom KRK som vill vara med och experimentera. Eldsjälarna på detta specialområde inom vår förening, är Jörgen Stenkvist, Björn Karlsson och Tony Lewitzki. Tag kontakt med dem, om du vill vara med.

Och nu till en viktig angelägenhet. Nämligen MEDLEMSAVGIFTEN för 1980. Ni får inte glömma den! Gör ni det så blir ni automatiskt av med ert medlemskap i UFO-CENTER KARLSKOGA, missar en bra tidning (nämligen SVÄVAREN) och får i framtiden finna er i att inte veta vad som händer på UFO-området här i sta'n med omnejd. Vi som har arbetat upp den här föreningen tycker det vore mycket synd att missa en bra kamrat och medlem. Vi måste nämligen hålla ihop, tycker vi! För bara om vi är tillräckligt många och starka i föreningen så kan vi göra en ordentlig insatts för UFO-SAKEN och göra vår förening tillräckligt kul att vara med i. Så passa på nu på ÅRSMÖTET, att betala medlemsavgiften, så får ni så småningom ett medlemskort som vi har tagit fram i år. Det sänder vi er på posten snarast efter årsmötet. Avgiften är oförändrad: 25 kr för skolungdom och studerande samt pensionärer, 35 kr för vuxna och 50 kr för familjemedlemskap.

Väl mött på våra träffar!

Ewe

USA GÖMMER UFONAUTER ?

HAR VERKLIGEN DET AMERIKANSKA FLYGVAPNET TILLFÅNGATAGIT UTOMJORDISKA VARELSER OCH DERAS "FLYGANDE TEFAT?"

Då och då under de senaste åren har det uppkommit rykten om att amerikanska militärer har tillfångatagit s.k. ufonauter och deras farkoster. Bl.a. återgavs år 1975 i "The National Tattler" en fantastisk historia som bygger på en UFO-krasch 1948. Vittnena svär på att det är sant.

Rymdexperten Robert Carr, ordförande i NICAP (National Investigations Committee of Aerial Phenomena), påstår att rymdmännens kroppar fortfarande finns på Wright Patterson-flygbasen i Ohio.

Vi har också, från i år, nyheten som stått i många tidningar att forskaren William Spaulding, USA, har tillkännagivit att han i sin ägo har edsvurna berättelser från två amerikanska överstar enligt vilka störtade UFO:n, såväl som dess besättning, skall finnas i de amerikanska myndigheternas ägo. (Varelser 1,20 m långa och täckta av metalliska dräkter som om de vore gjutna på kroppen). Spaulding och andra av hans kollegor vid CAUS (Citizens Against UFO Secrecy) har faktiskt fått CIA (den am.underrättelsetjänsten) att släppa ytterligare 1000 sidor med dokument som behandlar UFO-observationer över atomkraftverk och militärbaser. Spaulding och hans kollegor har som mål att i namnet av "Freedom of Information Act" (en ny amerikansk lag) kunna få fram ytterligare informationer om förmodade UFO-fall.

På MUFON:s (Mutual UFO Network) senaste årskongress i Dayton (1978) framträdde Leonard H. Stringfield med ett mer än 2 timmar långt anförande, där han påstår sig ha bevis för att allt detta är sant.

Här följer en artikel ur "Notiziario UFO", okt.-79, av Gray Barker:

Förord

Uppgiften om att Stringfield hade nya bevis om detta ämne och att han själv redogjort för detta på MUFON:s kongress 1978 har förvånat många forskare. Speciellt ur "politisk" synpunkt kom hans agerande att verka oklokt. Ufologin håller nu snabbt på att ändra åsikt om den "utomjordiska skolan" till gradvis accepterande av alternativa teorier som förordas av John Keel och andra ur den "nya vågen". Frånsett det faktum att de förmodade fynden av de störtade tefaten och dess besättning påvisar ett fysiskt ursprung och sannolikt är utomjordiska och således inte stämmer överens med de aktuella uppfattningarna inom ufologin, så är denna idén ändå färgad av Scully och hans bok x) (se nedan). Reaktionen av Scully's skämt var kraftig redan på 50-talet och man kan då tänka sig hur det är nu, då många av de nya drivkrafterna tenderar att kassera allt material från de första åren.

x) Frank Scully's bok "Behind the Flying Saucers" år 1950, en beryktad bestseller om strider med tefat och dess besättning. Boken blev beslagtagen av amerikanska underrättelsetjänsten.

Jag har känt Stringfield i många år och vet att han alltid hållit sig inom gränserna för det ufologiska etablissemanget, i vilket han alltid varit en av huvudfigurerna, kanske även på grund av sin talang som PR-expert, utan att kompromettera något eller någon. Men när jag fått höra hans berättelse frågade jag mig om han ville skada sitt rykte genom att återuppta ett så kontroversiellt argument. Det fanns bara två möjligheter: antingen var han tokig eller också var han modig.

Jag har ju sagt att jag känt honom i flera år, även om jag inte umgåtts i etablissemangets kretsar, men ända från början har jag tvivlat på den utomjordiska hypotesen och hela den med den sammanhängande traditionen med fångade marsmänniskor och okultism. Om vem annan som helst steg fram med något liknande skulle min reaktion helt enkelt varit avvisande. Men med Stringfield är det annorlunda. Att han är modig är det inget tvivel om: han var en av de första att ta de risker som det innebar att uppmärksamma allmänheten på UFO-fenomenet. När huvudorganisationerna, såsom NICAP, redan på förhand försmådde fallen med tredjegradskontakter, var han den ende att publicera sådana rapporter utan förutfattade meningar. Hans uppträdande visar inte bara mod utan framför allt integritet och ärlighet. Jag har alltid litat på Stringfield och jag tror att vi bör lyssna på vad han har att säga. Låt oss nu kortfattat sammanfatta vad Stringfield hittills har avslöjat:

Sammanfattning av vittnenas berättelser

Stringfields informatör har fått veta av sin bror, radarobservatör vid USAF:s (United States Air Force) militärbas Edwards, California, om ett störtat UFO 1952. Brodern hade inte sett föremålet på marken, men han hade följt fallet på radar. Resten hade han hört genom att lyssna på ett samtal mellan 3 andra tjänstemän: ufonauter, 1,30 m långa, hade hittats döda i föremålet och fraktats till Wright Patterson-basen.

Föräldrarna till en forskare i MUFON har hört av en granne, som en tid var civilvakt på Wright Patterson-basen, vad han sett år 1952: en enormt stor bogseringsbil som transporterade ett skivformat föremål, täckt av presenning och genomskinliga lådor som innehöll liken av små humanoida varelser med stort huvud, till en "mycket hemlig" plats inom basen. Vittnet befann sig på vakt vid infarten till basen.

En annan radarobservatör, placerad på Fort Monmouth i New Jersey, assisterade 1953 vid en speciell filmförevisning på basen av en kort film av sämsta kvalité, under strikt hemliga former. I början av filmen sågs ett skivformat föremål på marken, omringat av militärer. Efterhand visade filmen kropparna av tre småväxta humanoider med enormt stort huvud på ett par bord inne i ett tält. Efter filmvisningen hade en tjänsteman bett de inbjudna att tänka noga på vad de sett och att inte nämna något om det för någon. Senare har vittnet mött en gammal kamrat från värnplikstiden, även han radarobservatör, som sett samma film på en annan bas.

En ingenjör på "Atomic Energy Commission" blev, tillsammans med andra specialister i olika branscher, transporterade till en plats där ett UFO störtat i Arizona. Komna till Phoenix med de andra, blev de invisade i en buss med mörka fönster och förda till en ökenliknande zon i närheten av Kingman. Här blev han tillsagd att göra en rapport, både muntlig och skriftlig, om några detaljer som rörde hans specialité. Han fick ej gå in i farkosten, men diskuterade med en kollega som hade varit inne, och såg själv en humanoid varelse, ca 1,20 m lång, när han sneglade in i ett tält. Ingenjören har undertecknat en sanningsförsäkran till forskaren Ray Fowler.

En viss major Daly i USAF, expert på metaller, säger sig ha undersökt ett störtat UFO mer eller mindre under samma förhållanden som beskrivits av ingenjören ovan. Förmodligen handlar det om samma fall, även om månaden ej stämmer. Beskrivningen av det störtade föremålets yttre är identisk.

En tjänsteman i Nationalgardet såg en DC-7:a anlända till Wright Patterson 1953 med lådor som var och en innehöll en humanoid kropp, liten till växten och med stort huvud. Varelserna var ca 1,20 m. Från en pilot hade tjänstemannen fått veta att en av humanoiderna var av kvinnligt kön och att UFO:n hittades med hjälp av en apparatur som kommit från Mount Palomar. (Am.rymdobservatorium).

1953 såg en handelsman i Conrad, Montana, ett cigarrformat föremål som var i uppenbar svårighet och det släppte ut rök och flammor och exploderade till slut. Kallad till den närliggande USAF-basen Great Falls, utfrågades han ganska bryskt av en överste och några specialister och förbjöds sedan att berätta om händelsen. När han gick ut från basen mötte han soldater med säckar med innehåll av mänsklig form, men han blev tvärt bortmotad därifrån. (En utförlig redogörelse av detta vittne finns att läsa i UFO-Information, nr 1, 1976, där även vittnets namn och andra personalia är angivna. Översätt.anm.)

En kvinna, som arbetade vid Wright Patterson på ett kontor för insamling av UFO-information, blev 1955 vittne till en transport inom basen av 2 små kroppar med stort huvud. Drabbad av cancer avslöjade hon detta 1959 för forskaren Charles Wilhelm.

En civilanställd vid Wright Patterson-basen lyckades 1966 att skaffa ett foto av en liten humanoid varelse med oproportionerligt stort huvud och detta visade han sin son. Han berättade att en armépatrull hade råkat på ett tefat som landat utanför en militärbas och sett några humanoidvarelser, av vilka en hade börjat en ilsken strid för att täcka återvägen för de andra till tefatet. Tillfångatagen dödades han med ett bedövningsmedel och fraktades till Wright Patterson-basen. Mannen hade samvetsbetänkligheter till följd av sitt brott med fotot, och han vägrade i fortsättningen att diskutera fallet med sin son.

Enligt forskaren Robert Barry skulle ett UFO ha landat 1962 i New Mexico, glidflygande som ett flygplan. Inuti skulle ha hittats de två vanliga små humanoiderna med en klädsel utan knappar eller spännen.

Stringfields informatör har hört av sin far att en av dennes kusiner, major i USAF och i tjänst i 5 år vid ett speciellt kontor på Wright Patterson-basen, vilket bildats just för att insamla och studera informationer om UFO, hade berättat om ett störtat UFO och om dess besättning som hittats döda och som nu bevarades på basen. Majoren skall ha satt allt på pränt och låst in sitt vittnesmål i ett säkerhetsfack med instruktion om att öppnas efter hans död.

Enligt en kvinna skulle hennes man, civilvakt vid Wright Patterson-basen, en dag sänts på ett speciellt övervakningsarbete på en hemlig plats, där han hade sett ett läkarlag undersöka liken av små humanoider med stort huvud.

En major vid flyget och hans trupp vid Roswell-basen, New Mexico, passerade en åker på vilken ägaren hade hittat underliga ej definierade fragment, metalliska, upp till 15 cm långa och tunna som pappersblad, men mycket hållbara.

En sergeant vid Wright Patterson-basen fick händelsevis veta av en general, som arbetade med honom på en avdelning av högsta sekretess, om ett störtat UFO 1957 i sydvästra USA. Då det spårats med radar under fallet hittades föremålet och i dess inre upptäcktes kropparna av fyra humanoider, 1,5 m höga, med stort huvud, nästan förkolnade. Händelsen är bekräftad av en edlig försäkran från en pensionerad överste, insamlad av William Spaulding. Generalen hade även visat för sergeanten ett dokument som klassats som "topphemligt", vilket handlade om en underlig händelse vid Nellis-basen i Nevada, där en beväpnad trupp, kommenderad av en överste, skulle ha närmat sig en UFO som landat inom basens område. Plötsligt hade en humanoid, liten och tjock, kommit ut ur farkosten och en kraftig ljusstråle hade paralyserat översten varvid hand adjutant hade beordrat eld, men inget av vapnen hade fungerat. Samma faktum bekräftades för Stringfield av en informatör som ännu är inom underrättelsetjänsten.

En tjänstledig militär har berättat för Stringfield (men hade då redan försökt att tala om det i radio och TV) att han den 10 dec. 1964 hade blivit placerad på en UFO-landningsplats med sin patrull, för att hindra eventuella nyfikna att komma dit. Föremålet hade inga synliga skador.

En civil som 1966 var kontrakterad av USAF för konstruktionen av raket "NIKE", befann sig vid Wright Patterson där han hade tillfälle att med egna ögon se 9 kroppar av små humanoider. Han hade fått veta av personalen på basen att ytterligare 35 liknande kroppar och att även skrovet av ett UFO fanns bevarade på basen, och att andra flygbaser bevarade kroppar och vrak; att minst 5 andra fall av störtade UFO:n inom USA:s territorium var kända och att i ett av fallen 3 lik tillvaratagits efter en sammandrabbning med en soldatpatrull.

Detta är huvuddragen i de av Stringfield återgivna berättelserna i hans föredrag. Reaktionen bland ufologer har varit varierande. Jerome Clark kritiserar Stringfield i "UFO Report" från nov.-78 för att han inte har velat eller kunnat avslöja namnen på informatörerna eller dess källor, eller visa fram edsvurna berättelser, utan endast historier i andra eller tredje hand.

Clark kritiserar honom dessutom för att ha del i Robert Barrys uppfattning som ger UFO-fenomenet mystisk-religiösa kännetecken. Clark frågar sig om det tjänar något till att efter 20 år dra fram en rad ej bekräftade röster och att "det är som om dessa pionjärer och veteraner inom den ufologiska forskningen har fått kortslutning."

Efter att ha läst sådana här kommentarer och Stringfield's rapport om berättelserna vid MUFON-kongressen, beslutade jag mig för att ringa upp Stringfield och ställa mina frågor direkt till honom.

INTERVJU MED LEONARD H. STRINGFIELD

Barker: Jag skulle vilja intervjua dej beträffande kontroverserna som följt på ditt föredrag på MUFON-kongressen och jag har läst det som stod i UFO Report, där det börjar vänligt, men sedan går till anfall ordentligt.

Stringfield: Jerry Clark's artikel? Jag tycker han har gått utanför ramarna.

Barker: Tyvärr kunde jag ej närvara vid kongressen, men jag har läst ditt föredrag i "Proceedings".

Stringfield: Det är inte den korrekta versionen; rapporten kompletterades i april och sändes då till direktören för MUFON, Walt Andrus. Men innan jag vill presentera rapporten för allmänheten har jag reviderat radikalt, och tagit bort vissa berättelser och tillagt andra. MUFON:s UFO Journal kommer att publicera den nya versionen så att forskarna skall veta exakt vad jag har att säga och vi har då en annan informationskälla än Clarks artikel. Jag presenterade min redogörelse endast som grund för att andra forskare ska kunna jobba med den, dvs tillägga eller ta bort något. Ingen hade gjort det förut och jag tyckte att det var dags att någon gjorde något på allvar med ryktena som har cirkulerat alltsedan du och jag började intressera oss för detta ämne. Och det är detta jag har försökt göra. Naturligtvis har jag orsakat en kontrovers, men det var väntat. Jag känner mina källor, även om jag inte kan avslöja några namn. Det är detta som Clark klagar på, för att om man inte avslöjar namn avslöjar man ingenting. Men anonymitet används av de flesta forskarna för att skydda sina källor, och det vet Clark mycket väl, och desto större anledning då det rör sig om militära informationer.

Barker: Jag tror verkligen att det ligger något bakom, det måste vara väldigt hemligt . . .

Stringfield: Det är det, naturligtvis! Det utgör det definitiva beviset för UFOs existens!

Barker: Men om det nu vore sant...varför har inget bevis sipprat ur på 30 år? Det måste vara en hemlighet som bevarats bättre än de flesta hemliga informationer!

Stringfield: Exakt! Men det finns små läckor och de har jag samlat ihop. Mina källor står under olika grader av sekretess.

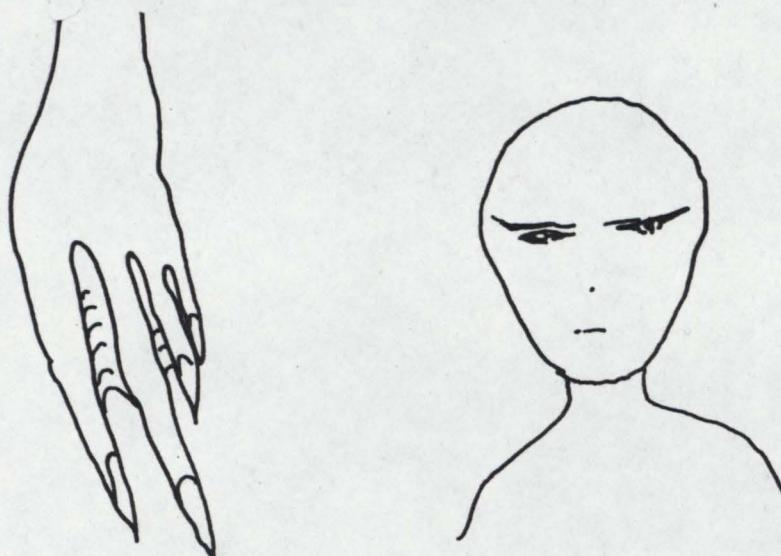
Några av dem är ännu i tjänst eller i armén eller i andra informationsområden. Jag har absolut tillit till de informationer som jag fått. Alla dessa informationer, givna helt oberoende av varandra, verkar överensstämma. Detta gäller även teckningarna som ej publicerades i "Proceedings". De kommer att publiceras tillsammans med den korrekta och utvidgade versionen av min rapport. Det rör sig om teckningar av dels en hand och dels ett huvud. De kommer från olika håll men överensstämmer allihop. Vad mej beträffar, så sant som jag står här, är det ett verkligt faktum att DE HAR DEM! Även om jag ej har möjlighet att demonstrera det, och det har jag sagt i min rapport. Jag vet att det jag framlagt kan definieras "det sägs" eller "rykten" därför att jag inte får använda källornas namn.

Barker: Dina informationer visar att dessa fall inträffat tätt, jag menar vad åren beträffar.

Stringfield: Det varierar, från 1948 ända till 1970-talet.

Barker: Det förvånar mej; jag trodde att dessa slags fall härrörde endast från slutet av 40-talet och början av 50-talet? Jag hade ingen aning om att det fanns så färskas uppgifter?

Stringfield: De har hållits mycket hemliga. Desto färskare det är ju hemligare måste det naturligtvis hållas av flera anledningar. Större delen av de data som jag lagt fram hade aldrig varit publicerade tidigare. Naturligtvis är dessa personer inte villiga att lämna ut sina namn. Jag försäkrar dej att dessa informatörer är trovärdiga. Jag har personligen talat med dem. Forts.nästa sida

Längd: 1,35 m (ett fall 1,50); alla med stort huvud, lätt sneda ögon, ingen näsa, inget hår, öppningar i stället för öron och näsa, liten mun, utan tänder, som en liten springa utan läppar; mager och liten bål; i allmänhet täckt av kläder; ingen navel; långa armar, som räcker nästan ner till knäna, händer med fyra fingrar, utan tumme; två fingrar längre än de andra; det finns ett slags simhud mellan fingrarna; inga detaljer är kända om benen och fötterna; i allmänhet grå hud, men ibland är hudfärgen beskriven som beige, brun och liknande nyanser, men mörkare än en vit människas hud; inget könsorgan; ingen matstrupe, ingen anus (ändtarm), inget blod liknande människans, men en okänd vätska.

Barker: Du säger att några av de äldre vittnesmålen från 40- och 50-talen är mer benägna att tala av den anledningen att de slutat inom armén, utgången av preskriptionstider, osv? Finns det någon möjlighet att någon av dessa vittnen kommer att framträda med sitt namn?

Stringfield: Ja, det skulle kunna vara lättare. Men det färskaste stoffet är svårt att få tag i och att jag lyckats beror på mitt löfte att ej avslöja namnen. Men de verkliga bevisen är svåra att framlägga. Jag märkte det på kongressen. Men reaktionerna var på det stora hela positiva. Naturligtvis har en del betraktat frågan ur en synpunkt diametralt motsatt min, liksom Clark, men det är deras rättighet. Men jag själv är av den uppfattningen som jag redan sagt: Jag vet att de har tagit dem! De har flygfarkosterna och kropparna!

Barker: Vet du förresten om man upptäckt någon ny teknologi när man undersökt farkosterna? Jag tycker att om vi undersökt dessa störtade farkoster så skulle det ha avspeglat sig inom vår teknologi, kanske i utvecklingen av hemliga vapen, men även på ett mer synbart sätt?

Stringfield: Jag tror att något avspeglat sig, speciellt inom våra rymdprogram. Men jag vet också att vetenskapsmän och ingenjörer ej lyckats kopiera en del av den apparatur som de undersökt.

Barker: Menar du att det skulle ligga utanför vårt förstånd?

Stringfield: Jag kan inte säga det med säkerhet på grund av att mina informationer rörande detta området är mycket begränsade. Jag vet mer om de funna liken än om resten. En av mina informanter är läkare och vet vad han talar om även om jag inte kan berättat vilket sjukhus han arbetar på för att det skulle kunna röja hans identitet. Hans informationer om dessa kroppar stämmer med de andra källorna.

Barker: Dessa varelser som du talar om, är de mänskliga?

Stringfield: Jag skulle hellre definiera dem som humanoider, men även den termen skulle hänvisa bara till huvud, bål och extremiteter.

Barker: Har de blodcirkulation?

Stringfield: Inte blod som vårt; det är en vätska, men liknelsen stannar där. Kropparna som jag känner till har t.ex. inte något fortplantningsorgan, inga könsorgan och de ser ut att vara produkter från samma form.

Barker: Kan du jämföra dem med vad vi kallar "cloning"?

Stringfield: Nej, om de inte är modellerade efter något slags original

Barker: Skulle de kunna vara robotar?

Stringfield: Det vet jag inte. Även här är mina informationer begränsade. Jag tycks veta relativt mycket om vissa saker och mindre om andra, varför det är svårt att sammanfoga allt till

en enhet. Mitt allmänna intryck är att de är humanoider, men ur många aspekter tycks de mej ganska olika oss människor. Det finns även hinder, att om jag avslöjade vissa data skulle det kunna identifiera mina källor, därför att det skulle utpeka deras specialiteter eller platsen där de arbetar t.ex.

Barker: Med andra ord, har du talat ansikte mot ansikte med personer som sett kropparna?

Stringfield: Ja, med åtskilliga källor, som sett dem i första hand.

Barker: Har du sett några fotografier?

Stringfield: Nej, det har jag inte, men jag vet att det finns foton, för att jag har talat med folk som sett dem. Ett av dessa vittnen trillade nästan av stolen när jag visade honom en av teckningarna som jag har, därför att den var identiskt lika det foto han hade sett.

Barker: För att återgå till Clark's skepticism, så tror jag att det kan vara naturligt att en del av de yngre forskarna tenderar att nedklassa material från de första åren därför att de är så avlägsna för dem och de befinner sig inför nya fall t.o.m. mer dramatiska, såsom bortrövanden.

Stringfield: Ja, vi är gamlingar. Många som hållit på med detta i många år, såsom du, gör mej uppmärksam på det. En del av dem påstår att den nya vågen föredrar att haka på paranormala eller extradimensionella åsikter, kalla det vad du vill. Jag är konservativ därför att jag ännu tror att UFO kan vara utomjordiska.

Barker: Men du själv har betonat i dina diskussioner att vissa ingredienser verkar vara paranormala i vissa fall, eller om det är frukten av en överlägsen teknologi, vars effekter skulle kunna verka ganska så "magiska" för oss, liksom TVn är för min farmor.

Stringfield: Ja, det kan jag hålla med om. När allt kommer omkring är många av fallen jag har upptäckt ganska bisarra, enligt mänsklig logik. Några av dem skulle kunna katalogiseras som "paranormala". Men humanoiderna som hittats i de kraschade farkosterna är kroppar och det är de starka fysiska bevis som vi har sökt. Naturligtvis kan jag inte bevisa det eftersom jag inte kan visa upp kropparna.

Barker: Nu när du har lagt fram dessa argument offentligt kanske det kommer att försvaga motståndet hos något vittne som då beslutar sej för att framträda?

Stringfield: Jag tror att det redan har börjat hända. Ytterligare vittnen blomstrar upp då de vet att jag inte avslöjar några namn utan tillåtelse. Kanske hittar jag såsmåningom någon som är villig att identifiera sej. Jag arbetar fortfarande med det på mitt sätt, oavsett Clarks hån.

Barker: Tror du att Scully's föraktade historia kan ha baserats på fakta?

Stringfield: Kanske. Det kan finnas verkliga rötter i Scully's verk. Jag har alltid betraktat boken som en överdrift. Efter en genomläsning har jag inte fäst någon uppmärksamhet vid den. Han bör ha haft något bakom, någon information som givit honom en "knuff" att skriva boken. Naturligtvis är det överdrifter från början till slut, men jag tror att man ska omvärdera den i ljuset av dessa nya fakta; jag menar inte att man ska tro på hans historier, men han bör ha vetat något.

Barker: Jag har intryck av att Scully på ett humoristiskt sätt refererade berättelser som han hört, vilket var hans stil. Jag tror inte att han var särskilt intresserad av UFO, utan han ville bara skriva en bok.

Stringfield: Säkert, för han fanns inte inom våra kretsar. Boken blev nedklassad för många år sedan.

Jag har alltid accepterat den mördande kritik som Cahn gav den i "true" och alla andra kritiker också och, är jag rädd, även alla andra berättelser om störtade tefat som jag hört talas om under de nästföljande åren. Jag medger att denna hållning har varit olycklig och att kanske ett visst insisterande hade givit frukt i positiv riktning under de första åren. Men de flesta av oss höll oss ifrån det av rädsla. Jag förblev skeptisk beträffande detta ända till jag själv fick förstahandsinformation. Jag hade visat tecken till det i min bok "The UFO Siege" och det har givit mod till många att ge sej till känna och berätta saker för mej. Då beslutade jag mej för att sammanställa allt detta till årskongressen. Jag tyckte att någon av forskarna borde göra det. Riskfyllt? Ja, men jag ansåg mej ha tillräckliga informationer för att göra det. I boken har jag noga avhållit mej från att bryta mot det förtroende som mina källor givit mej och jag tror att denna hållning har fått andra att ta mod till sej att träda fram. Jag kommer att fortsätta att arbeta efter denna princip, trots alla oförskämdheter som kommer att regna ner över mej. Pocket-utgåvan av min senaste bok utgavs just när jag höll på att förbereda föredraget för MUFON, vilket du läst i "Proceedings". Pocket-böckerna har ju större räckvidd och den utgåvan har medfört en våg av nya svar och nya källor. Detta är en av orsakerna till att jag har ändrat texten lite i rapporten.

Barker: Någon har givit mej en kopia av ett brev från Paul Cerney, direktör för MUFON för västra USA, vilken påstår att du hotats och även förbjudits att framföra ditt föredrag. Är det sant?

Stringfield: Det har förekommit ett par hotelser. Jag vet inte vem som ligger bakom dem, men jag håller på att undersöka det. Den första hotelsen kom kl. 4.30 på morgonen: en av mina medarbetare fick ett telefonsamtal av någon som sa att jag tänkte publicera "en hög vulgära lögn" och förbjöd mej att fortsätta med det. Sedan, följande dag, just när jag skulle kliva upp på podiet för att tala, blev samme medarbetare närmad av en person som hotade att "övergå till handling". Ordningsstjänsten för kongressen informerades och efter mitt föredrag blev jag hänvisad till ett annat rum med en privat hiss. Detta är vad jag vet hittills, men jag försöker att ta reda på mera om det.

Barker: Det är en redan välkänd följd. Många som uppdragat viktiga informationer inom ufologin har hotats av mystiska personer. Men jag tror att du är överens med mej om att underrättelsetjänsten troligen inte skulle använda denna ohyfsade taktik.

Stringfield: Stämmer, enligt mej handlar det om en grupp fanatiker och jag har gjort en framställan till FBI. Jag antar att om någon verkligen velat göra mej något, skulle han inte först kommit och berättat det. Jag har inte varit rädd och jag har gått vidare och det har inte kommit några fler hotelser.

Barker: I det stora hela verkar du 100 %-igt säker på din sak?

Stringfield: Nej, inte fullt 100%-igt, men 99%-igt plus lite till. Jag skulle bli helt övertygad om jag finge se dem, se tefatsvraken och kropparna med mina egna ögon. Allt jag kan göra för tillfället är att rapportera vad mina högt respekterade informatörer har sagt att de sett, och medge att jag tror på dem. Men jag kan inte ge definitiva bevis. Jag har hört talas om detta i åratal, men jag har inte förr backat upp det. Men när min bok dök upp och vittnen, som var eller ännu är i det militära, har trätt fram och givit mej nya fakta, och alla säger precis samma sak, ja, då satte det verkligen igång. Presonligen är jag helt övertygad, trots att jag inte är i stånd att uppvisa något för journalisterna eller mina kollegor. Jag vill inte hugga tänderna i någons hals, men som gammal forskare, en ganska ansvarsfull sådan anser jag, vidhåller jag att det jag hänvisar till är värt att beaktas. Vad kritikerna beträffar är det deras rättighet att kritisera och så är läget. Men låt oss ha våra sinnen öppna och inte stänga dörren för dessa saker. Kanske kan jag en dag tillfredsställa de som ber mej om namnen.

Intervjuare: GRAY BARKER

Översättn. till ital. av Edoardo Russo, ur "Notiziario UFO", okt-79.
Förord och översättning till svenska: Eva Harling-Svensson

Personalia om Leonard H. Stringfield

Leonard H. Stringfield var mellan 1955-57 direktör för CRIFO (Civilian Research of Interplanetary Objects), en av de första privata UFO-organisationerna. Han var t.o.m. 1970 ansvarig för Public Relations inom NICAP (National Investigations Committee of Aerial Phenomena) och nu konsult för MUFON (Mutual UFO Network) i UFO-frågor, förutom författare till 2 klassiska böcker: "Inside the Saucer Post...CRIFO Views the Status Quo" från 1957 och "Situation Red: the UFO Siege" från 1977.

Stringfield är en forskare vars ärlighet och sanningsenlighet aldrig har betvivlats.

PROJEKT:

MAGNETFÄLTSDETEKTOR (UFO-DETEKTOR)

I samband med UFO-observationer har det vid ett flertal tillfällen rapporterats om elektriska apparater som slutat fungera, om bilar som stannat och om metallföremål som blivit varma. Vad kan nu dessa händelser ha orsakats av? Starka, mer eller mindre varierande magnetfält kan vara en förklaring. Om nu ett UFO ger magnetfältsstörningar, skulle man då inte kunna påvisa närvaron av ett UFO med någon slags magnetfältsdetektor? Jo, troligtvis. Svårigheten är att skilja ut de magnetfältsstörningar som ett UFO avger, från alla andra störningar som vi själva producerar med bilar, radiosändare, kraftledningar m.m.

Vi i UFO-Center Karlskoga bestämde oss i alla fall för, att som en aktivitet under hösten -79 bygga två stycken magnetfältsdetektorer. Vid genomgång av UFO-litteratur fann vi en intressant kretslösning presenterad i tidningen Argus -78 nr 5 från Gävle UFO-förening. Den består av dels en kompass för att detektera mycket långsamma fältvariationer och dels en spole för de lite snabbare variationerna. När vi hade klurat ut hur den skulle fungera och infört ett par förbättringar, bl.a. akustiskt larm, började vi bygga. Under fyra byggkvällar lindade vi spolar, borrade, löt, filade och kliade oss i huvudena. Till slut blev det i alla fall två stycken detektorer som nu finns för utlåning till föreningens medlemmar.

Hur fungerar då denna detektor?

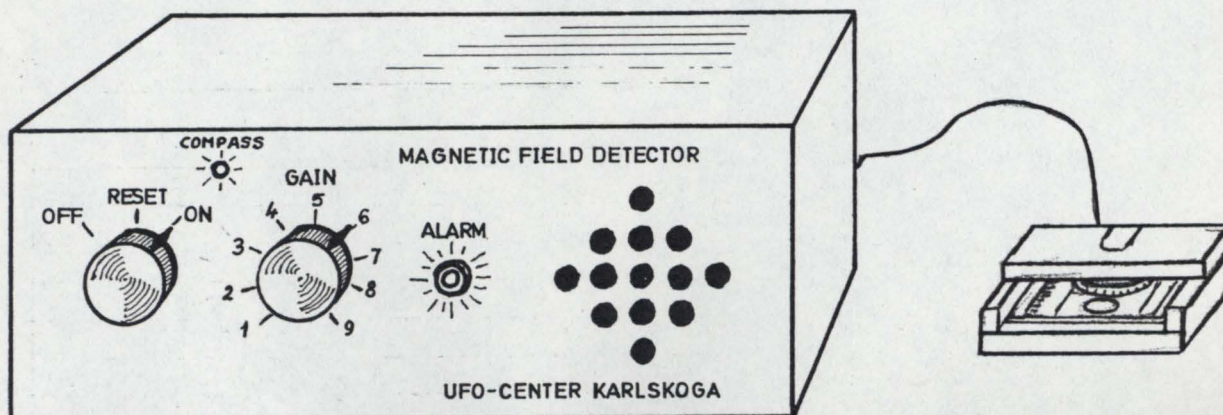
Den kan sägas bestå av fyra delar som är inringade på schemat längre fram.

1. Spole med 50Hz filter och förstärkare.
2. Kompass med optisk avkänning. (kompassdelen bortkopplingsbar.)
3. Larmvippan som ställer om sig till larm vid en puls från spolen eller kompassen.
4. Larmkretsar som åstadkommer ljud- och ljuslarm.

Den magnetfältsavkännande spolen fångar upp fältvariationer från cirka $\frac{1}{2}$ Hz upp till 5000Hz. Om några 50Hz störningar från vårt elektriska nät smugit sig in så filtreras de bort i ett filter. En förstärkare vars förstärkning kan varieras med en ratt på utsidan, förstärker sedan signalen och om den uppnår en viss styrka så slår larmvippan om till larmläge. Larmkretsarna får nu ström, lysdioden börjar blinka och högtalaren ger larmton.

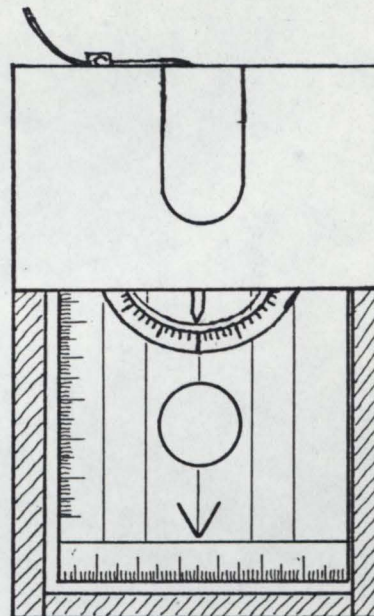
Kompassen med sin optiska avkänning är mycket känslig. Den klarar magnetfältvariationer från cirka 0Hz - $\frac{1}{2}$ Hz. Kompasshuset justeras så att nålen blockerar den ljusstråle som med jämna mellanrum sänds ut från en lysdiod. Om nålen vrider sig något går ljusstrålen fram till en fototransistor som slår om larmvippan och larmet utlöses enligt tidigare. Den osynliga, infraröda ljusstrålen sänds endast ut en gång per sekund, detta för att spara på batterierna. När larmet lösts ut måste det återställas med en omkopplare för att detektorn skall fungera igen.

Hela detektorn drivs med två stycken vanliga 1.5v ficklampsbatterier.

Eftersom alla föreningsmedlemmar har möjlighet att få låna detektorn passar jag här på att ge en liten handhavandebeskrivning.

1. Anslut kompassenheten på detektorns baksida. Om ni inte har till tillgång till en lämplig kompass kan man använda detektorn endast med den inbyggda spolen.
2. Placera kompassenheten på minst 25cm avstånd från detektorn. Justera kompassen i lådan så att den ligger an mot ena kanten enligt fig. Vrid lådan tills nålen pekar vinkelrätt ut från öppningen eller mot det fasta svarta streck som finns på kompassen.
3. Ställ förstärkningsratten "Gain" på 1.
4. Vrid omkopplaren i läge "Reset". Lysdioden "Compass" skall nu blinka om kompassenheten är ansluten.
5. Vrid omkopplaren vidare till läge "Run". Larmet kommer nu troligvis att gå eftersom kompassen ej är riktigt rätt justerad. Gör då reset igen, vrid kompasshuset en aning åt endera hållet och prova igen.
6. När kompassen är riktigt justerad vrid då sakta upp förstärkningen tills larmet går. Sänk sedan förstärkningen en aning, gör Reset och sedan Run.

Detektorn är nu justerad till ett mycket känsligt läge. En bil eller andra störningar i närheten kan lösa ut larmet. Det är nu upp till var och en hur känsligt han/hon vill ha larmet ställt. Kompassdelen ger larm för cirka 1 grads avvikelserhos nålen, dvs den löser ut mycket lätt. Tyvärr kan kompassens känslighet ej justeras.

Experiment: Tag ett magnetisk föremål t.ex. en skruvmejsel och för det nära kompassen. Vad händer?

Lyft försiktigt upp detektorn och vicka till den snabbt. Vad händer och varför?

I det första experimentet drogs kompassnålen till mejseln, Ljustrålen kunde passera och larmet gick.

Det andra experimentet gav också larm som resultat. Det beror på att detektorn upplevde en snabb fält förändring när vi rörde den i det jordmagnetiska fältet som alltid omger oss.

En intressant synpunkt på hela detektorn är: Eftersom vissa elektriska apparater verkar upphöra att fungera då UFO-on är i närheten, kan då denna elektriska magnetfältsdetektor fungera?

Nej, även vår förträffliga detektor kommer att upphöra fungera om magnetfältvariationerna blir tillräckligt stora. Jag tror dock att variationerna kommer att öka långsamt då ett UFO uppstår eller närmar sig så att det finns gott om tid för detektorn att ge larm.

För de mera tekniskt intresserade läsarna följer det en något mera detaljerad beskrivning och kretsschema m.m. på följande sidor. Har ni några frågor eller kommentarer så hör gärna av er.

Lars-Ole

Detaljbeskrivning och kommentarer.

Spole: Spolen är lindad med 0.1mm emaljerad koppartråd till ett totalmotstånd på 3,5kohm. på en karna av ferrit. En kärna av mymetall hade nog varit bättre med tanke på dess bättre magnetiska egenskaper.

50Hz-filtret:

50Hz-filtret ett dubbelt T notch filter med trimningsmöjlighet på RV1. Oscilloskop bör användas för exakt trimning.

Förstärkare:

Förstärkaren består av två strömsnåla operationsförstärkare kopplade i serie. Förstärkningen är varierbar med RV2 som sitter som kontroll utanpå detektorn. Om den via R16 återkopplade signalen har lätt att ta sig till jord genom RV2=0kohm (Gain=max) fås en hög förstärkning. RV2=100kohm (Gain=min) ger låg förstärkning eftersom spolens signal nu balanseras ut med den återkopplade.

Larmvippan:

Q_1 och Q_2 känner av både positiva och negativa signaler över 0.7V. Den bistabila vippan Q_3 och Q_4 triggar då över i läge larm. Fototransistorn Q_5 triggar vid belysning också larmvippan. Q_5 hade dock för stor läckström varför R24 och RV3 infördes för att leda bort denna läckström.

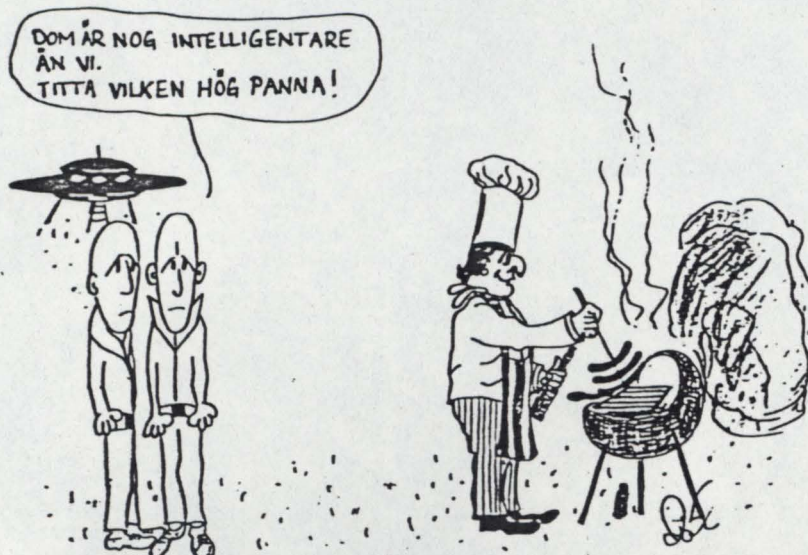
Larmkrets:

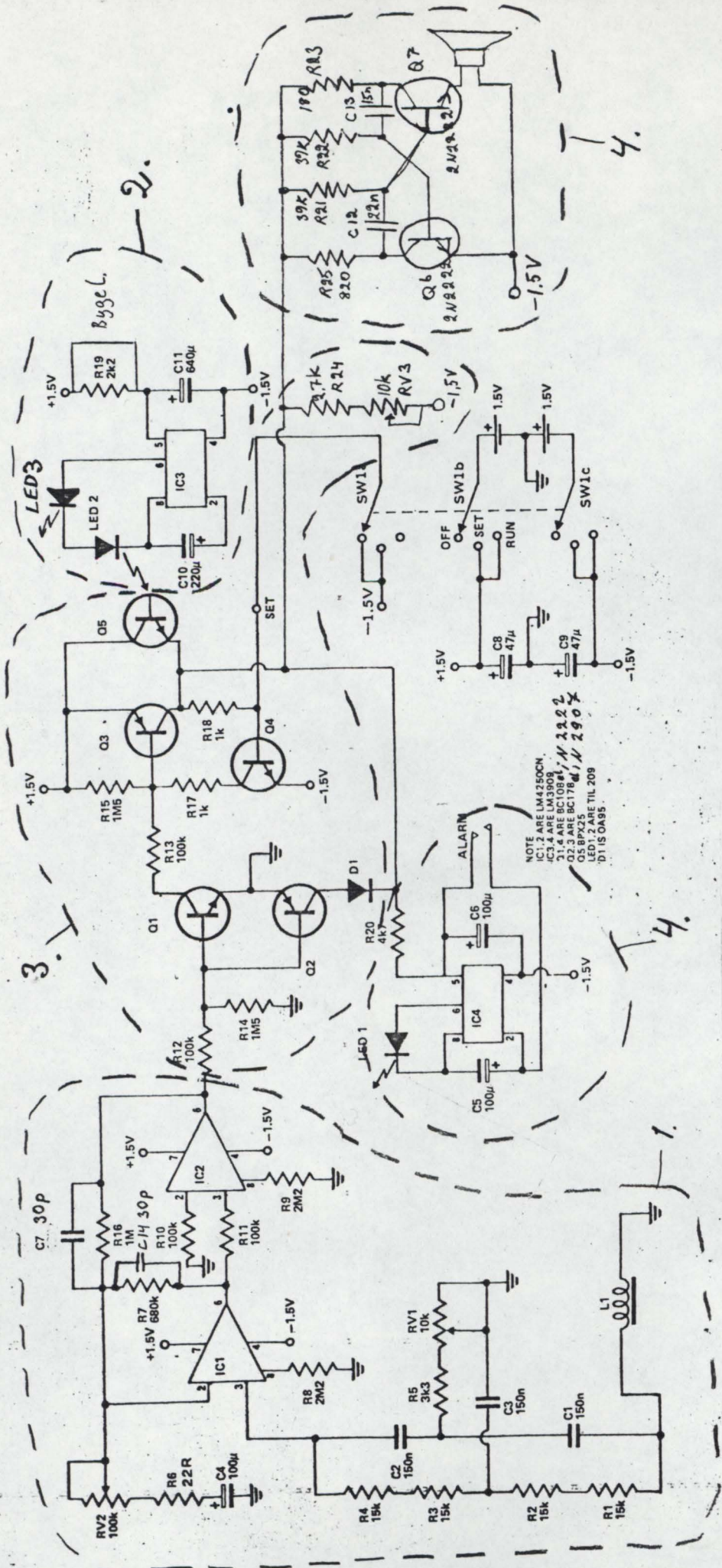
En strömsnål LED-flasher går igång vid larm och blinkar larmlysdioden ca 1 gång per sekund. På ett separat litet kretskort experimenterade vi fram en astabil vipa i vars ena "ben" vi placerade högtalaren. Ett akustiskt larm om än lite svagt blev resultatet. Strömmen från Q_3 räckte bra för både LED-flashern och oscillatoren.

Kompassdel:

Kompasshuset på en vanlig orienteringskompass är ofta helt genomskinligt. Vi byggde alltså en liten låda i 10mm lamellträ där man lägger i en vanlig kompass. En infraröd lysdiod sitter så placerad att den kan lysa rakt igenom kompasshuset och på en fototransistor, om inte kompassnålen spärrar vägen. Flasher-kretsen för denna lysdiod fungerade ej om inte en vanlig lysdiod kopplades i serie med den infraröda. Denna extra lysdiod blev en fin indikator på detektorns framsida om att kompass-enheten är ansluten.

Kompassdelen måste placeras minst 25cm från detektorn eftersom magneten i högtalaren annars stör kompassnålen.

Komponentlista

Motstånd 1/4W 5%

R1-R4	15k
R5	3.3k
R6	22ohm
R7	680k
R8,R9	2.2M
R10-R13	100k
R14,R15	1.5M
R16	1M
R17,R18	1k
R19	2.2k
R20	4.7k
R21,R22	39k
R23	180ohm
R24	2.7k
R25	820ohm

Potentiometers

RV1	10k	trimpot
RV2	100k	axel
RV3	10k	trimpot

Kondensatorer

C1-C3	150n
C4-C6	100µ 3.6VTan
C7	30p
C8,C9	47µ 6.3V
C10	220µ 6.3V
C11	640µ 6.3V
C12	22n
C13	15n
C14	30p

Halvledare

IC1,IC2	LM4250 opamp
IC3,IC4	LM3909 LEDfl
Q1,Q4	BC108 el 2N2222
Q2,Q3	BC178 el 2N2907
Q5	TIL78 fototr.
D1	0A95 germ.
LED 1,3	röd lysdiod
LED2	TIL32 infraröd

ÄR PANAMA-SKELETTETS GÅTA LÖST?

Det "utomjordiska" skelettet var från en haj??

I Svävaren nr 2 fanns en artikel om ett skelett som hittats på en Panama-strand och i Svävaren nr 3 fanns att läsa den kritiska kommentaren som stod skriven efter originalartikeln. Ännu ett liknande fynd har gjorts och undersökningen av detta kan ge en förklaring till vad det egentligen kunde ha varit.

Ur "Notiziario UFO", oktober 1979:

EFE-byrån informerade i ett telegram daterat den 20 april att ett besynnerligt skelett, liknande det som återfunnits i Panama och vilket enligt parapsykologen Francisco R de Aguilar skulle härröra från en utomjordisk baby, har hittats i Nicaragua. Det var ynglingen Ivan José Ley som funnit det när han promenerade på en strand inte långt från Managua. Han trodde genast att han i sin hand hade resterna av en utomjordisk varelse, eftersom han läst artikeln i dagstidningen "La Prensa" angående det liknande fyndet i Panama.

Den som krossade Ivan Ley's illusioner var jesuiten Ignacio Astorqui, doktor i zoologi vid Miama-universitetet i Florida, med "läran om fiskarna" som specialitet.

Enligt honom handlar det inte alls om något bevis för existensen av utomjordiska varelser på vår planet, utan något mycket banalare, nämligen kraniet från en haj. "Den helt obeskrivliga lukten borde ha givit misstankar om ett utomjordiskt ursprung, om varelsen inte kommit från en människo-fisk's planet", sade zoologen. "Men det är inte troligt att en högt utvecklad varelse skulle ha ett så stelt och föga funktionellt skelett".

Han nämner också det föregående och uppmärksammade fyndet och dr. Astorqui kommenterar att "detta skelett är mer komplett än det i Panama (...) och det rör sig alltså om en broskartad bit och inte om ett komplett skelett, utan endast om en huvudskål."

På förfrågan av journalister om sådana fynd förekommer ofta, har zoologen svarat att "de är inte lätta att hitta hela, eftersom den brosk-delen av skelettet som Ivan Lay funnit vanligtvis brukar förruttna, men i detta fall nästan var förbenat. För det mesta hittar man bara tänder och ryggkotor från hajar, därför att dessa delar tenderar att förbenas mycket mer än resten av kadavret."

Som vi betonade i vår kommentar till originalartikeln betr. fyndet i Panama, rör det sig om den gamla vanliga visan om någon galning som ser utomjordiska fynd överallt.

Översättning: Eva Harling-Svensson

JÄTTE-CYLINDER I MEDELHAVET

SKRÄCK PÅ HAVET: en 30 m hög UFO stiger upp ur vattnet!

Vad är det som händer i Liguriska havet och i övre Tyrrenska Sjön? För ca en månad sedan steg ett cylinderformat föremål upp ur vattnet i närheten av Gorgona-ön och förskräckte passagerarna på en båt, som just då passerade. Föremålet var lika högt som ett 10-våningshus och minst ett 10-tal meter brett. Sjömyndigheten, vilka gjorde undersökningar om fallet, visar den största förbehållsamhet och vägrar att ge klarhet i och på något sätt förklara händelsen.

Liknande fall har förekommit tidigare i de italienska vattnen. För kort tid sedan såg några fiskare ett föremål långt från "Cinque Terre", vilket de definierade såsom "kolossalt stort", och som kom från himlen och dök ner i vattnet och mot botten i en lutande bana. Efter någon minut kom föremålet uppdykande så skummet yrde och fortsatte sin flygning.

Nu står vi i stället inför ett fall som ägt rum här i närheten och vilket man inte kan undgå att förvånas över i och med att det har kontrollerats av kompetenta sjömyndigheter.

Men låt oss följa händelsen från början. Först av allt kan vi nämna att vi inte skulle fått höra talas om detta alls om inte en radiotelegrafist en dag hade berättat för några vänner om mötet med det mystiska föremålet i havet. Därifrån nådde nyheten oss på tidningen. Alltså har ingen offentlig källa låtit undslippa sej ens den minsta lilla detalj om vad som hände den kvällen.

Tjänstemannen (telegrafisten) som vi talar om heter Giuseppe Guzzi, 36 år, från Genua och i tjänst på motoryachten "Rainbow II" med 51 ton lastkapacitet. Dagen i fråga är den 22 juni och ombord på båten befinner sej ägaren, en förmögen industriman från Milano, med sin familj.

"Vi hade lämnat Viareggio kl. 15.45 och var på väg till Porto Cervo på Sardinien", berättar Guzzi. "Havet var lugnt och navigeringen framför lugnt utan något som helst trassel. Frun var på däck med barnen och besättningen var på sina resp. platser. Plötsligt ser vi, vid ca 18.30, förskepps, vid horisontlinjen, ett enormt föremål i form av en cylinder stillastående i havet. Detta gav ett starkt intryck ombord, som man förstår. Vad är det för något som sticker upp ur vattnet? Vi försökte hitta det på sjökortet, men vi fann ingenting. Då anropade jag omedelbart Radio Livorno och bad om nån förklaring. Inte ens de visste något, och inte heller från andra håll lyckades vi förstå vad det skulle kunna vara. Då kontaktade jag kaptensbefattningen i Porto di Livorno och där talade jag med kommendören. Efter att ha förklarat allt bad han att vi skulle närma oss föremålet och kontrollera på närmare håll vad det kunde vara.

När vi såg föremålet var vi ca 3 sjömil ifrån. Vi närmade oss sakta och undan för undan som avståndet minskade kunde vi bättre observera formen och dess enorma storlek. Då vi kommit ca 1,5 sjömil ifrån sänkte den sej med ett enormt dån."

"Man kunde inte tro det: det gick på 2 sekunder! Undanträngandet av vattnet var ganska kännbart och svallvågorna överraskade oss och fick oss att rulla. Då jag återvänt till radion berättade jag för hamn-kommandanten att föremålet försvunnit och han bad mej då stanna i området för att se om något ytterligare inträffade."

"I ca en kvart åkte vi omkring där, men av cylindern fanns inget spår. Till slut anmälde jag per radio att vi inte kunde uppehålla oss i den zonen längre och vi hade ju passagerare ombord som skulle kunna komma i fara. Då gav oss kommandanten tillstånd att återuppta vår kurs."

"Vi hade avlägsnat oss nästan 3 mil när föremålet plötsligt, som om det vore medvetet, kom tillbaka till ytan i hela sin storlek. Men nu hade vi ingen önskan att upprepa upplevelsen. Det anropade vi till Livorno och sedan tog vi kurs mot Porto Cervo."

"Men hur det var så hade vi förlorat en del tid och vi föredrog att först åka till Bastia, där vi provianterade och övernattade för att efterföljande dag fortsätta till vårt mål. Men den kvällen, dvs den 22 juni, gavs ett extraordinärt meddelande till alla sjöfarare via radio som informerade om vad vi sett. Kl. 20.00 fred. den 22 juni sändes från Maridipar (den enda auktoritet som kan ge sjöfarare meddelanden via radio) följande extraordinära meddelande på italienska och engelska: "Övre Tyrrenska Sjön. I position 3 mil sydöst om Ön Gorgona 22-20-00 har ett drivande cylindriskt format sjömärke med svart färg observerats. Passerande båtar bör iakttaga största försiktighet". Samma meddelande repeterades kl. 7.15 lördagen den 23 juni.

Då sjömyndigheten inte kunde definiera det bättre, kallade de den mystiska cylindern "drivande sjömärke (boj)"!! ett sjömärke som var 30 meter högt!

"Faktum är att innan man meddelade sjöfararna hade Hamnmyndigheterna sänt kustvaktens motorbåtar till platsen," fortsätter Guzzi, "vilket bevisar att även de sett det. Men då jag från Porto Cervo ringde upp Livorno för att få veta mera, svarade man att man inte kunde säga något på grund av order från högre ort."

För att ta reda på hur det verkligen förhöll sej, ringde även vi (tidn.redaktionen) till Kaptensbefattningen i Porto di Livorno och vi frågade om de kom ihåg händelsen med cylindern.

"Men hur tror Ni att vi ska kunna komma ihåg något som hände den 22 juni" svarade man oss, "det händer så många sådana saker här i havet...."

Rino Di Stefano, från Gazzetta den 23 juli-79
Ur "Notiziario UFO", okt-79.
Översättning: Eva Harling-Svensson

S F - INFORMATION

Av Jörgen Stenkvisst och Björn Karlsson

Morsning alla UFO och SF fans!

Ni kanske undrar vad det här är för något?

Jo, eftersom "Svävaren" inte innehåller speciellt mycket om Science Fiction så tänkte vi uppväga det genom en tidning i tidningen, så att säga. Här ska vi meddela Science Fiction-nyheter, t.ex. nya filmer, bra böcker och tidningar m.m.

Vi skulle bli överväldigat glada om ni ville skriva hit och även till "Svävaren" förståss.

Har du läst någon bra bok, sett en bra film eller vill du diskutera någonting, sänd in!

Var inte blyga, "Svävaren" är ju faktiskt ER TIDNING!!

TIPS

Nya "Linda och Valentin" har utkommit. Serieboken heter "Vårdagsjämningens Hjältar", och priset ligger runt 15 kr. "Stjärnornas Krig" nr 3 finns att köpa i serieform. Priset ligger runt 15 kr.

Filmen "Buck Rogers, rymdhjälten" ska ni hålla utkik efter på biograferna.

Pocketböckerna "Blade" och "Olof Möller-serien" går snart att köpa. "Blade" kostar ca 12 kr och "Olof Möller" ca 6.75.

BOKTIPSET

Isaac Asimov. STÅLGROTTORNA

Plats: Jorden

Tid: Framtiden

Människorna lever i gigantiska städer under jordytan. Överbefolkning, halvsvält och ständiga kriser, och robotar som gör en stor del av arbetet, också människornas arbete. En robot är billigare i drift än en människa och arbetslösheten stiger medan robotarna övertar en allt större del av samhällsmaskineriet. Så en dag sker ett mord. En polis får i uppdrag att reda ut mordet tillsammans med en robotassistent som kanske snart kommer att överta hans post.

En strålande Sf-roman av världens kanske främste Sf-författare.

Denis Lindblom. STJÄRNPESTEN

Civilisationens slut kom inte med ett atomkrig som många hade trott. I stället kom ett smygande gift, en pest som dödade allt. Inte ens bakterier och virus överlevde där den ohyggliga pesten dragit fram. Jordens yta var totaldöd.

Men så lätt har människan aldrig gett upp!!

I fästningsliknande bunkrar långt under jorden levde en liten rest av mänskligheten fortfarande, väntande på att pesten en dag kanske skulle försvinna lika oförklarligt som den kommit.

Det blev en lång, lång väntan

SÅ BYGGS ETT RYMDSKEPP

(GT 1979-11-02)

I september 1978 besökte en av GT:s reportrar inspelningen av "Alien". Han var dels på Bray Studios, utanför London, där man skötte om modellarbetet. Och han besökte närliggande Shepperton Studios, där man byggt upp Nostromos' innanmäte.

Reportern berättar:

- Det var en fascinerande känsla att vandra runt i dessa trånga gångar och sedan utifrån se hur litet själva ateljébygget egentligen var.

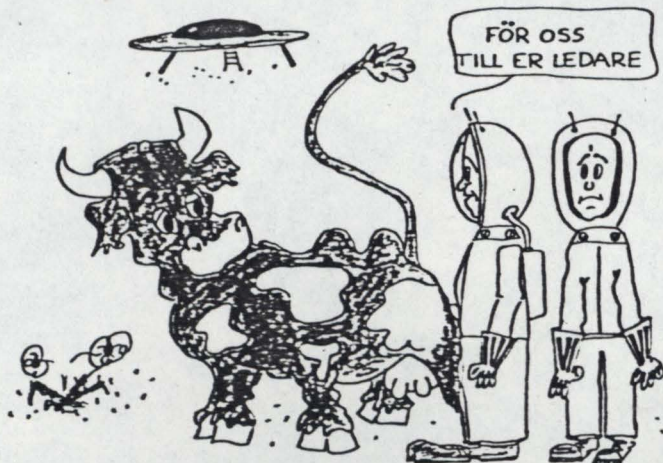
Rymdskeppet Nostromo är en jättelik oljetanker ute i rymden. Själva modellen väger ung. 400 kilo och är minutiöst tillverkad av trä, stål och plast. Plastbitarna till de små detaljerna på skeppet fick man genom att gå igenom massor av lådor med byggsatser till bl.a. flygplan och båtar. De olika platsbitarna fästes vid varandra med kloroform. Det lämnar till skillnad från lim inga märken.

Medan fasansfulla och blodiga händelser utspelas ombord, glider Nostromo majestätiskt genom rymden. Der det ut som alltså! I själva verket är modellen alldeles stilla och under inspelningen har det varit kameran som rört sig.

- Vi har använt oss av ung. 20 minuters åkning för 90 sekunders effektiv speltid. Det ger en illusion av att rymdskeppet liksom flyter omkring, säger Nick Alder, en av de killar som basat för de speciella effekterna i "Alien".
- Stjärnhimlen i bakgrunden det är ett tunt plastmaterial som är alldeles svart och som vi sedan målat vita punkter på. Man kan också använda svart sammet.

De planeter som Nostromo färdas förbi är gjorda i - en balja! I baljan hälldes sprit, och i denna sprit hälldes sedan en mängd färger. Färgerna flöt omkring och bildade olika mönster. Därefter tog man stillbilder på dessa mönster, de blåstes upp och filmades.

- Det ger mycket bättre verklighetsillusion än om man målar. Målningen tar också mycket längre tid och är mycket svårare att ändra. När Nostromo ses på avstånd lyser en mängd små lampor på skeppet. Detta är inta riktiga lampor. Det hade varit en omöjlighet att använda sig av sådana. Här handlar det istället om fiberoptik.

MOONRAKER

Den nya Bond-filmen MOONRAKER har nu visats i Karlskoga och i den filmen finns alla ingredienser för den verkliga deckar- och sf-fantasten. Här finns tjejer, vackra tjejer alltså, dueller på liv och död, kallblodiga mord, sabotage, raffinerade vapen och rymdskepp. Handlingen är enkel, som i de flesta Bond-filmerna:

England lånar en rymdskytte av Drax AB i USA. Skytteln stjäls emellertid och James Bond får uppdraget att skaffa tillbaka den, vilket han också gör, om än på sitt eget vis. James Bond råkar ut för det mesta. Vart han än går så träffar han på "Jaws", mannen som är över 2 meter lång och har ståltänder. Dom slåss på linbanor, på karneval i Rio, på Amazonfloden och ute i rymden. Drax har byggt en rymdstation i rymden som är osynlig för radar, men naturligtvis saboterar Bond hela systemet. Strax därefter anländer, lika punktligt som kavalleriet, en amerikansk skyttel med rymdsoldater Gissa om det blev en strid!!!

Filmen MOONRAKER tog 6 månader att spela in och man flackade över hela världen. Jaws spelas av den nu välkände Richard Kiel, och Bonds motspelerska är Lois Chiles, mordoffret i "Döden på Nilen". Och vem som spelar James Bond behöver vi väl knappast säga: Roger Moore (bara så att ni inte glömmer!)

BORTGLÖMD PÅ MÅNEN?

(Expressen 79-12-09)

Finns det en människa kvar på månen?

Det påstår i alla fall Ben Rzeptka, 36, före detta vetenskapsman hos NASA. Han hävdar att man glömde kvar en man vid den historiska månlandningen år 1969.

"Det fanns 3 astronauter i månlandaren, inte 2, och en är fortfarande kvar på månen", säger Rzeptka, som fick sparken från NASA efter sitt "avslöjande". Men han påstår sig ha bevis som ska avslöjas i en kommande bok. Vi väntar med spänning!!

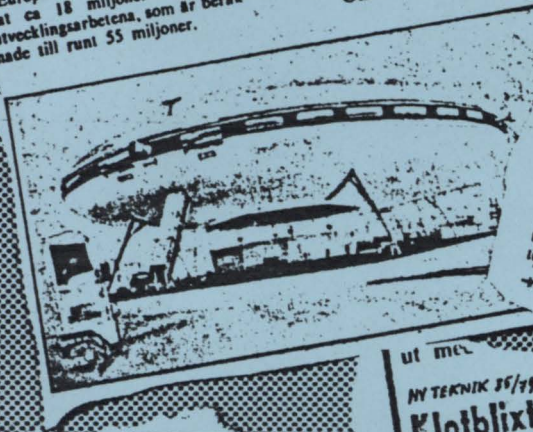
§

Britter utvecklar "tefat"

STORBRIANNEN: På Isle of Man har man börjat arbeta på prototypen till ett tefatliknande luftskepp. Utvecklingsarbetet sköter ett startat bolag. Bakom utvecklingsbolaget ligger i sin tur företaget European Ferries, ett bolag med färjetrafik på Engelska kanalen. European Ferries har hittills satsat ca 18 miljoner kronor för utvecklingsarbetena, som är beräknade till runt 55 miljoner.

Ytterligare kapital försöker man få genom att gå ut på den engelska aktiemarknaden, och genom att myndigheterna på Isle of Man går in i projektet. Den första fullskale-prototypen är tänkt för 60 passagerare och en medelhastighet på 160 km/timme. Biljettpriserna för en luftskeppresa har utvecklingsbolaget beräknat till hälften av vad flygbiljetten skulle kosta.

OLGA ILLNER-PAINE

Flygande tefat eller väderballong över Ljustadalen?

Var det ett flygande tefat 13-åriga Anna Sandström och hennes jämnåriga kamrat Eva Gradin i Ljustadalen såg natten mot lördagen den 22 december?

Flickorna såg ett ljussken högt uppe på himlen ovanför Ljustavägen.

Anna och Eva kunde inte sova utan låg i sina sängar och tittade ut genom fönstret. Plötsligt såg de det stillastående ljusskenet som var större än en vanlig stjärna. "Ljuset skiftade hela tiden färg och blev både lila, grönt, rött och gult."

— Min bror har berättat att han sett ett flygande tefat en gång förut, berättar Anna. Jag trodde honom inte men nu har jag ändrat uppfattning. Jag vet att det här inte var något flygplan.

Vakthavande meteorolog på Midlanda tror att flickorna såg en väderballong.

— Det var svaga vindar och kallt den där natten, säger han. Och tiden stämmer, för det är vid ballongerna.

Väderballongen har inte något sken i sig själv, men reflekterar olika ljus från marken. Därför är det mycket möjligt att flickornas flygande tefat var en av SMHI:s ballonger.

Rymdskytteln fördröjd

USA: Rymdskytteln uppskjutning blir uppskjuten ytterligare. Senaste budet från amerikanska rymdflugstyrelsen för start med "Columbia" är nu början av juni 1980. Men då får man inte råka ut för fler malörer vid motortillverkningen.

Den senaste händelse vid prov med en huvudmotor. En rörledning för flytande väte brast alldeles vid basen av en av brännkammarna. Det medförde att för litet vätegas tillfördes och orsakade en alltför syrerik förbränning med knallgas som skadade brännkammaren allvarligt.

Det hela berodde på att man använt fel svetstråd vid svetsning av rören till vätegasledningen. Två partier tråd visade sig vid undersökning innehålla mjukare tråd än vad som angavs på rullarna.

Nu måste provkörningen göras om med en tidigare använd brännkammare som ersättning för den skadade.

NY TEKNISK/TEKNISK TIDSKRIFT 46/79

ut med

Klotblixtar kommer från solen

SOVJET: Enligt den sovjetiske astronomen Sergej Vsechsvjatskij kan klotblixtar bestå av partiklar från solens inre, sk plasmoider. Plasmavärmarna från solen hålls samman längs "magnetiska kanaler" av partiklarnas magnetiska fält. Några svärmar tränger ner genom atmosfären och transformeras till klotblixtar.

(SU-79-08-31-82)

Öar

Från DN:s korrespondent
BENGTALBONS
DN 800113 PEKING, lördag

Kina har fått sin egen rymdhund 20 år efter att den ryska hunden Laika flög jorden runt i en sovjetisk satellit. Namnet på den kinesiska hunden har inte avslöjats, men den ser ut som en pekingses. Kina planerar också rymdfärder med människor.

Nyheter om rymdhund
släpps av Sveriges
Berättelsehjälp

BRANDFÖRSVAR 800113

□□□ Eldslågor slog upp från stuprören, brunnslock kastades upp av eldsflammar, elströmmen bröts... Hade Norrköping invaderats från rymden?

Nej. Visserligen lär ett UFO ha landat nära det bostadsområde där eldsfenomenet uppstod. Men det var inget flygande tefat som orsakade den komplicerade olyckan i radhusområdet. Det var oförbrända gaser som trängde upp ur marken.

Av brandingenjör
Mats Rosander
Norrköpings brandförsvär

uppd

UFO FOLLOWED ITALIAN JET

The Italian Defence Ministry has declassified an Air Force pilot's report that his F104 was followed for 23 minutes by an unidentified flying object in February 1977. The pilot said the object glowed brighter in the night sky than the moon and stars and stayed 800-900 yards away.

He added: "I alerted the nearest base and was authorized to intercept it (the UFO). When I began to show my intentions, climbing to 12,000 feet, the object kept its distance unchanged, then disappeared."—A P.

THE DAILY TELEGRAPH 800110

Europas första bärraket för nyttosatelliter, Ariane, med Volvos brännkammare i de två första stegen och Saab-Scantias om-
borddator, OBC-AR, provskjuts för första gången 15 december. Det sker från franska rymdcentralen Kourou i Franka Guyana i Sydamerika. Raketen väger drygt 200 ton och kan placera satelliter på ca 1 000 kg i geostationär bana.

De religione

geostationär satellit

De följande

ODS 2 2 2 ODS 2 2 2 ODS 22 JAN. 1980, ODS
TBV STARTAR TIDAGEN OCH HUR DE PÅVERKAR ODS
I KOSMISKA KRAFTER OCH HUR DE PÅVERKAR VÄRT SÄTT
I BOKEN, SOM LIGGER TILL GRUND FÖR KURSEN,
HUR MYCKET AV VÄRT LIV ÄR FÖRUTBESTÄMT GENOM
SOM: VILKET SÄTT PÅVERKAR SOLFLÄCKORNA VÄRT SÄTT
PÅ VILKET DEGAR MÄNSKAN?
HUR FÖR ANVÄNDNING MÄNSKAN PÅVERKA TIDPUNKTEN FÖR FÖDELSEN?
KAN ETT OFÖTT BARN PÅVERKAS FÖR MILITÄR SYFTEH?
KAN VÄDERLEKEN MANIPULERAS FÖR MILITÄR SYFTEH?
CIRKELN OMFATTAR 12 GR (36 TID)
LEDARE: OVE LEWITZKI
TIDRESSERADE ANMÄLER SIG OMGRENDENDE TILL TBV, TEL 50135

SUNDSVALLS TIDNING Söndag den 23 december 1971

Kranien (ST)

Är det invasion från rymden? Det kan man fråga sig efter den våg av UFO-observationer som gjorts i Ådalen. Under de senaste dagarna har tre olika sådana fenomen — som i dagligt tal brukar kallas för flygande tefst — observerats i Ådalen. För några

En av dessa var en av meteorograferna på Midlanda, Göran Aspberg.

Jag såg ett kraftigt ljusken i Lönneby när jag var ute och gick, säger meteorologen sågs också av

— Christer Johansson

dagar sedan började det hända med att en person i Backe såg konstiga spår i snön som han misstänkte var spår efter ett handat befat. Det är tveksamt om inte detta var ett naturligt fenomen. I tisdags observerade så flera personer vid olika områden underliga fenomen i Styrnäa.

IMMANUEL Velikovsky är död, 84 år

IMMANUEL Veltkovsky är 404, 84 år gammal. Han var en av de få "Märsdä" följarna i genren Fantastisk Föreläsning. Det var fräs på hans föreläsning och han knussade inte med konkreta detaljer i beskrivningen av den stjärnmål som enligt honom inträffade i vårt planetsystem så sent som för 3 500 år sedan och som ligger bakom det mesta och får många besynnerliga saker att slämma, passa ihop och bli grandiosast enkla.

1500 i Kr ungefär lossnade en väldig klump materia från Jupiter, säger Velihovala. Den för ut i rymden, strök i form av en komet tillt förbi jorden och fortsatte ett stycke, varefter den saktade av och bildade en ny planet, Venus. Saker och ting hände naturligtvis på jorden vid detta tillfälle.

Den stannade — den stod stilla — endast oceanerna fortsatte rotationen, varvid oerhörda tidvattenvågor jagade varandra över klotet — de hos alla folk beskrivna eller antydda syndalilorna! — jorden började snurra baklänges — alltså åt det håll den snurrar i — polerna flyttade sig, axeln skiftade lutning, banan kring solen ändrades så att året förlängdes med 5 dagar — och från komets svans regnade dels olja, dels munnar ned över jorden...

• Velikovsky
— det var
fräs på hans
världsbild!

Med utnämnet är vi inne på den bibliska historien, ett ämne som Velikovsky åskådade högt. Enligt hans tanke låg kometen bakom hela Gamla testamentet. Det var den som komi Egypten att härjas av de 7 plågorna, efter vilka judarna i i själva verket identiska med de gätfulla hyksos, säger Velikovsky — ågade ut ur landet, det var den som kom Röda havet att dela sig, det var den som kom solen att stå stilla i Gibbon och månen i Ajlons dal (Josua 10:12), och så vidare.

• Allt detta och mycket annat skildrade Velikovsky i stor stil och smyckat med hela lass av strukturer från en kolossal beläshet i alla möjliga ämnen, i tre böcker som väckte uppmärksamhet för 25 år sedan. Och fortfarande har han anhängare, som i hemlighetfullt dyster ton talar om att han motarbetades av en världsvid konspiration av vetenskapsmän, "The Scientific Mafia", som av yrkesvana och andra skumma skäl förkastade hans hypoteser och rön. Ja, som inte drog sig för att påstå att Velikovskys böcker var löjligt nonsens om man betraktade dem från naturvetenskaplig ståndpunkt.

Baden är värden och sådant är för många profets öde. Emellertid är Veilikovskys rolig att läsa, i synnerhet anbefalles hans första bok, "Worlds In Collision". Den kom ut 1950 och upplevde många upplagor. Den jag har är utgiven av Dell Publishing Co 1963 och kostade då cirka 12:-. De två andra heter "Earth In Upeaval" (Dell 1965, 11\$50) och "Ages In Chaos" (Sidgwick & Jackson 1968, ca 25:-).

• De är kanske litet tjatiga.

Ett bra kapitel om Velikovsky finns i Martin Gardners "Fads and Fallacies in the name of Science" (Dover Press 1962), mera kortfattat övert är han i Sprague de Camps "Lost Continents" (Dover 1970). Och den som vill läsa vad hans moderna anhängare har att säga kan hänvisas till antologien "Velikovsky, Reconsidered" (Sidgwick & Jackson 1978).

— HENGT ANDERBERG